

man afviser fra Forretningsordenen med Hensyn til denne Frist. Det vil erindres, at der fordres $\frac{3}{4}$ Stemmers Pluralitet, for at en saadan Afviselse kan finde Sted.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges den nævnte Afviselse fra Forretningsordenen eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte denne Sag paa Dagsordenen for næste Møde paa Mandag.

Vi gaae dernæst over til den følgende Sag paa Dagsordenen, nemlig Sagen, der angaaer Udkaft til Lov om Postforsendelser. Det er til første Behandling denne Sag foretages. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Den af Udvalget afgivne Betænkning findes i Anhang B. til Rigsdagstidenden under Nummer XXII.

Ordføreren (H. P. Hansen): Jeg skal først tillade mig at gjøre opmærksom paa en lille Feil, som har indfueget sig i Betænkningen, om ved en Feiltagelse i Trykkeriet, eller ved en Mangel i Manuscriptet, skal jeg ikke kunne sige. Der skal nemlig Pag. 202 til Indstillingen til § 16 føies det Samme, som staaer i Præmisserne Pag. 198 i vor Indstilling der: „og bringes til offentlig Kundskab, forsaavidt de dertil egne sig“. Der er nogle mindre væsentlige Trykfeil paa enkelte Steder; men disse troer jeg kunne ikke give Anledning til Misforstaaelser, og derfor skal jeg ikke opholde mig videre ved dem.

Da jeg tør antage, at Thingets ærede Medlemmer ikke ville have undladt at gjøre sig bekendt med de udførlige og oplysende Motiver, hvoraf dette Lovudkast er ledt, troer jeg at kunne fatte mig i al Korthed. Udvalget har ladet det være sig magtpaafiggende at underkaste denne Sag den næste Prøvelse, og har bestræbt sig for i al Korthed at afgive sin Formening derom i den foreliggende Betænkning. Det vil først være, efter at ved-

fommende Minister derom havde yttret sig, at jeg, paa Udvalgets Begne, og maaskee andre af Udvalgets Medlemmer vilde kunne have fundet sig foranledigede til nærmere at gaae ind paa de forskjellige Punkter; men da han idag ikke kan være tilstede her, troer jeg, at jeg, for at undgaae al ufornoden Vidtløftighed, i det Væsentlige kan indskrænke mig til idag at henvise til Udvalgets Betænkning. — Jeg skal kun ganske kortelig antyde det Princip, som ligger til Grund for dette Lovudkast, da det paa nærværende Stadium af Sagen, ved dens første Behandling, jo er det, hvorpaa Thingets Opmærksomhed fornemmelig skal være henledet. Dette Princip bestaaer da deri, at man ved denne Lov vil indføre den saakaldte eensformige Porto for al Brevverking i den indre eller indenlandske Correspondence. Den Porto, som hidtil har været den gjældende, har været beregnet efter Afstandene mellem de forskjellige Steder, saaledes at der betales en lavere Porto for de nærmere liggende Steder, og en højere Porto for de fjernere. Dette er nu forandret derhen, at Brevportoen for alle Breve, som forsendes med Posten, skal efter denne Lov være een og den samme, hvad enten Brevene forsendes kortere eller længere indensfor Rigets Grændser. Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at, forsaavidt det kaldes en eensartet Brevporto, saa er dog derved at forstaae, at der er en Forskjel imellem de frankerede og de ufrankerede Breve — det er lidt vanskeligt, naar man skal til at tale om disse Postfager, at undgaae fremmede Ord, som have vundet et Slags Hævd i Postsproget — det vil sige: Breve, som betales, og Breve, som ikke betales. Der er nemlig den Forskjel, at Breve, som ikke betales, ved Indleveringen skulle erlægge en halv Gang mere Porto end de, der betales, det vil sige, som frigjøres ved den Indretning, som man har truffet med Frimærker.